

Sygnatura akt I C 862/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Dorota Krawczyk

Protokolant: Elżbieta Kubala-Lewicz

po rozpoznaniu w dniu 04 grudnia 2020 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa D. W.

przeciwko Skarbowi Państwa Aresztowi Śledczemu w P.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. **oddala powództwo;**

2. **zasądza od powoda D. W. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Aresztu Śledczego w P. kwotę 540,00 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu;**

3. **nie obciąża powoda D. W. pozostałą częścią kosztów procesu na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Aresztu Śledczego w P. ;**

4. **przyznaje pełnomocnikowi radcy prawnemu M. Ż. wynagrodzenie w łącznej kwocie z VAT-em 4870,80 zł (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt 80/100 złotych) tytułem udzielonej powodowi D. W. pomocy prawnej z urzędu, którą to kwotę wypłacić ze Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim.**

Sygn. akt I C 862/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 kwietnia 2018 r. doprecyzowanym przez pełnomocnika powoda pismem z dnia 13 listopada 2018 roku powód D. W. wniósł o

1. przeproszenie pisemne przez Skarb Państwa reprezentowany przez Dyrektora Aresztu Śledczego w P. powoda przeprosinami o następującej treści : „Ja Dyrektor Aresztu Śledczego w P. przepraszam powoda D. W. za wszelkie krzywdy jakich powód doznał w czasie odbywania przez niego kary pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w P. oraz za niezgodne z prawem warunki zatrudnienia osadzonych i nie przestrzegane przepisów BHP w tejże jednostce.”;

2. zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Aresztu Śledczego w P. na rzecz powoda D. W. łącznej kwoty 33.874,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę świadczoną podczas osadzenia w Areszcie Śledczym w P. za następujące okresy wykonywania pracy :

• od dnia 20 marca 2014 roku do dnia 18 listopada 2014 roku;

- od dnia 02 marca 2015 roku do dnia 31maja 2015 roku;
- od dnia 21 stycznia 2016 roku do dnia 26 września 2016 roku;

3. zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Areszt Śledczy w P. na rzecz powoda D. W. łącznie kwoty 163.847,00 jako zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty liczonymi w następujący sposób:

- kwotę 50.000,00 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę związaną z naruszeniem przez pozwanego przepisów w zakresie zatrudniania powoda;
- kwotę 10.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę - za niehumanitarne traktowanie;
- kwotę 10.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- kwotę 93.874,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę moralną, w tym utratę zdrowia;

4. zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Areszt Śledczy w P. na cel społeczny łącznie kwoty 36.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty liczonymi w następujący sposób:

- kwotę 15.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty od pozwanego na rzecz dowolnej fundacji walki z nowotworami;
- kwotę 15.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty od pozwanego na rzecz fundacji zajmującej się pomocą dzieciom pokrzywdzonym przemocą;
- kwotę 6.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty od pozwanego na rzecz A. W..

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 grudnia 18 roku (k. 89-96) pozwany Skarb Państwa-Areszt Śledczy w P. wniósł o odrzucenie pozwu w części dotyczącej roszczenia powoda o wypłatę wynagrodzenia za okresy wskazane w pozwie z uwagi na fakt, że **w sprawie o sygn. akt IV P 57/17 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zapadło już prawomocne postanowienia w dniu 2 listopada 2017 r. o odrzuceniu pozwu w zakresie tego roszczenia,**

2) połączenie do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i sprawy toczącej się pomiędzy stronami przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. IV P 57/17 z uwagi na to, że dotyczą tego samego roszczenia i powinny być objęte jednym pozwem,

W przypadku oddalenia wniosku z pkt 2 wnosił o dołączenie do niniejszej sprawy akt sprawy o sygn. akt IV P 57/17 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i dopuszczenia dowodu z dokumentów w niej zawartych .

W pozostałej części wniósł o:

a) oddalenie powództwa,

a) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pismem z dnia 22 stycznia 2019 roku (k. 127-128) pełnomocnik powoda podtrzymał zajmowane przez powoda stanowisko, wyrażone przez powoda m.in. w piśmie z dnia 13 listopada 2018 roku oraz **cofnął powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 6.000 zł na rzecz A. W. z ustawowymi odsetkami liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, bez zrzeczenia się roszczenia**, wnosząc o umorzenie postępowania w tym zakresie i nieobciążanie powoda kosztami częściowo umorzonego postępowania.

Pełnomocnik pozwanego nie wyraził zgody na cofnięcie powództwa w powyższym zakresie. (stanowisko wyrażone na rozprawie w dniu 12 marca 2019 roku k. 151)

Precyzując roszczenie powoda o wynagrodzenie za pracę od pozwanego Skarbu Państwa - Areszt Śledczy w P. na rzecz powoda D. W. w łącznej kwocie 33.874,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za świadczoną pracę podczas osadzenia w Areszcie Śledczym w P. pełnomocnik powoda wskazał, iż powód domaga się zasądzenia na jego rzecz wynagrodzenia za następujące okresy wykonywania pracy :

- kwoty 14.262,72 zł za okres od dnia 20 marca 2014 roku do dnia 18 listopada 2014 roku,
- kwoty 5.348,56 zł za okres od dnia 02 marca 2015 roku do dnia 31 maja 2015 roku,
- kwoty 14.262,72 zł od dnia 21 stycznia 2016 roku do dnia 26 września 2016 roku.

Na rozprawie w dniu 12 marca 2019 roku w sprawie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. sygn. akt I C 862/18 pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko i popierał powództwo, a pełnomocnik pozwanego wnosił o odrzucenie pozwu w całości podnosząc, iż żądanie wynagrodzenia za pracę w jego ocenie zostało rozstrzygnięte prawomocnym postanowieniem o odrzuceniu pozwu, a w zakresie zadośćuczynienia toczy się postępowanie przed Sadem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. , ewentualnie o oddalenie powództwa w całości.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 21 listopada 2019 roku Sąd Okręgowy postanowił:

1. odrzucić pozew w zakresie żądania zasądzenia od pozwanego Skarbu Państwa – Areszt Śledczy w P. na rzecz powoda D. W. łącznej kwoty 33.874,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę świadczoną podczas osadzenia w Areszcie Śledczym w P. za następujące okresy wykonywania pracy :

- od dnia 20 marca 2014 roku do dnia 18 listopada 2014 roku;
- od dnia 02 marca 2015 roku do dnia 31maja 2015 roku;
- od dnia 21 stycznia 2016 roku do dnia 26 września 2016 roku

2. odrzucić pozew w zakresie żądania zadośćuczynienia za krzywdę związaną z wykonywaniem nieodpłatnej pracy w tym utratę zdrowia. (k. 322-330)

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2020 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił zażalenie i przyznał pełn. powoda z urzędu wynagrodzenie. (k. 383, 387-389)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. W. odbywał karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w P. od 17 stycznia 2014 roku do 28 lutego 2018 roku.

(dowód: informacja o pobytach i orzeczeniach k.142-150)

Przy badaniu wstępnym nie wyraził zgody na wykonanie badań w kierunku wirusa HIV oraz HCV. W/w osadzony został zapoznany z problematyką zakażenia wirusem HIV, co potwierdził podpisem w indywidualnej dokumentacji medycznej. Pacjent zgłosił, że posiada tatuaże, które są jednym z głównych niebezpieczeństw zagrożenia wirusem HIV. D. W. był szczepiony przeciwko żółtacze typu B dnia 21.12.2016 roku - I dawką, dnia 23.01.2016 roku - II dawką oraz dnia 26.06.2016 roku.

(dowód: notatka służbowa k.32 akt IV P 92/19)

W dniu 18 marca 2014 roku powód złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na nieodpłatne zatrudnienie w przy pracach porządkowych i pomocniczych na rzecz Aresztu w P. Dyrektor Aresztu w dniu 18 marca 2014 roku wydał pozytywną decyzję w powyższym zakresie. Podobne oświadczenie powód złożył w dniu 27 lutego 2015 roku, w którym wyraził zgodę na nieodpłatne zatrudnienie w wymiarze ponad 90 godzin miesięcznie przy pracach porządkowych i pomocniczych na rzecz Aresztu w P., zaś Dyrektor Aresztu w dniu 27.02.2015 roku ponownie wydał pozytywną decyzję w powyższym zakresie. W dniu 20.01.2016 roku złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na nieodpłatne zatrudnienie w wymiarze ponad 90 godzin miesięcznie przy pracach porządkowych i pomocniczych na rzecz Aresztu w P. Dyrektor Aresztu w dniu 20.01.2016 roku wydał pozytywną decyzję w powyższym zakresie. W związku nieregulaminowym zachowaniem powód z dniem 26.09.2016 roku został wycofany z zatrudnienia.

(dowód: dokumentacja dotycząca przebiegu nieodpłatnego świadczenia pracy przez powoda- akta osobowe).

D. W. został skierowany do pracy **na podstawie przepisów kodeksu karnego wykonawczego**, nie miał zawartej umowy o pracę.

Powód pozostawał w zatrudnieniu w pozwanej jednostce w okresach:

- od 20.03.2014 r. do 18.11.2014 r. - nieodpłatnie,
- od 02.03.2015 r. do 03.05.2015 r. -nieodpłatnie,
- od 04.05.2015 r. do 31.05.2015 r.- nieodpłatnie,
- od 21.01.2016 r. do 08.06.2016 r. -nieodpłatnie,
- od 09.06.2016 r. do 26.09.2016 r.- nieodpłatnie,
- od 19.11.2014 r. do 26.02.2014 r. - odpłatnie,
- od 01.06.2014 r. do 31.08.2015 r. – odpłatnie.

W przypadku pracy nieodpłatnej na podstawie skierowania jeżeli wymiar czasu pracy przekracza 90 godzin miesięcznie potrzebna jest zgoda osadzonego. Taką zgodę D. W. wyraził.

W trakcie pobytu w pozwanej jednostce powód podlegał przepisom ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. - kodeks karny wykonawczy. Początkowo powód pracował w kuchni jako pomocnik wykonując wszelkie czynności pracownicze na kuchni tj: zmywanie, przygotowywanie posiłków, obieranie, krojenie. Powód pracował w tym samym pomieszczeniu i w tych samych warunkach co kucharz. Następnie decyzją Dyrektora został wycofany z pracy w kuchni i zatrudniony w oddziale mieszkalnym, a następnie pracował w ambulatorium z izbą chorych.

W ambulatorium z izbą chorych powód pracował jako sprzątający i wydający posiłki. Do jego obowiązków należały wszelkie prace związane z zapewnieniem czystości i porządku na terenie oddziału szpitalnego i wydawania posiłków.

Powód D. W. przystępując do każdej pracy był przeszkolony w zakresie BHP i szkolenie ogólne, szkolenia stanowiskowe, Szkolenie przeprowadzał R. A. lub inna osoba nadzorująca.

Przed przyjęciem do pracy powód był badany przez lekarza medycyny pracy i dopiero wtedy skierowany do akceptacji dyrektora do pracy na dane stanowisko.

(dowód: kserokopia Akt osobowych cz. C Zatrudnienie W. D. znajdująca się w aktach Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. IV P 92/19, zeznania świadka R. A. k.151 verte152 verte minuty od 00.15.38-00.32.49, zaświadczenie lekarza medycyny pracy jest załączone do akt cz. C.)

Podczas pobytu w zakładzie karnym powód wykonywał prace na terenie ambulatorium z izbą chorych gdzie znajduje się gabinet lekarski i stomatologiczny oraz kilka sal chorych. Żadne szczepienia na terenie Zakładu Karnego nie są wykonywane.

D. W. nie brał udziału w przygotowywaniu komponentów do plomb ani w żaden inny sposób nie uczestniczył w procesie leczenia. Do jego obowiązków należały wszelkie prace porządkowe: mył podłogi, kafelki, szafki, był przygotowany do tego aby dezynfekować narzędzia. Powód nie odkażał narzędzi.

Narzędzia po zabiegu są wrzucane do wanienek, w których jest roztwór dezynfekcyjny, odkażający. Odsącza się narzędzia podnosząc durszlak i one są już zdezynfekowane, osusza się je i przygotowuje do sterylizacji. D. W. nie miał konaku z narzędziem, które mogłoby zawierać jakieś bakterie lub wirusy. Wanienska do dezynfekcji składa się z dwóch części: z wanienski z płynem i na to nałożony jest drugi pojemnik, umożliwiający odsączanie bez dotykania narzędzi.

Wszystkie czynności powód wykonywał pod nadzorem pracowników ambulatorium, miał odzież ochronną, rękawiczki ochronne (zakładał nawet dwie pary).

Warunki pracy powoda były takie same jak zatrudnionych tam lekarza i pielęgniarki, pracowali w tych samych pomieszczeniach.

Podczas pracy w pozwanym Areszcie Śledczym powód D. W. nie zgłosił nigdy żadnego ułknięcia, nie miał dostępu do igieł. Igieł są jednorazowego użycia i są wyrzucane do pojemnika na odpady medyczne o grubych ściankach, które się nie przebijają.

Ze strony pana W. nie było roszczeń, zgłoszeń o charakter pracy, o jej czas.

Przed przyjęciem do pracy do ambulatorium powód został zakwalifikowany przez lekarza medycyny pracy, który wydał zgodę na jego prace w ambulatorium, po czym przygotowany został instruktaż.

W czasie pracy na kuchni powód wykonywał wszelkie czynności pomocnicze na kuchni tj. zmywanie, przygotowywanie posiłków, obieranie, krojenie. Razem z powodem pracowały jedna, dwie osoby.

(dowód: zeznania świadka K. B. k.152 verte -153 minuty od 00.32.49-00.44.51, zeznania świadka G. Ł. k. 278 minuty 00;23;50-00;27;30)

Osadzony (...) był zatrudniony na terenie ambulatorium w okresach:

- od dnia 4.05.2015 roku -31,05.2017 roku nieodpłatnie,

- od dnia 1.06.2015 roku - 31.08.2015 roku odpłatnie (wycofany z pracy na wniosek wychowawcy za opieszałość oraz niewywiązywanie się powierzonych obowiązków),

- od dnia 9.06.2016 roku - 26.09.2016 roku nieodpłatnie (wycofany z pracy na wniosek Kierownika Ambulatorium z Izbą (...) za udział w bójce z innym skazanym).

Powód został przeszkolony na stanowisko dnia 4.05.2015 roku w/g szkolenia wstępnego na stanowisko sprzątającego Ambulatorium z Izba (...) przez K. B.. Powód osadzony został poinformowany o wykonywanych czynnościach na danym stanowisku:

- przygotowywaniu płynów dezynfekujących pod nadzorem personelu medycznego,
- mycie i dezynfekcja narzędzi, przygotowanie narzędzi do sterylizacji,
- segregacja odpadów medycznych, śmieci,
- częstotliwość sprzątania powierzchni,
- postępowanie z bielizną czystą i brudną,
- mycie i dezynfekcja celi.

Zakres czynności dla osadzonych zatrudnionych w ambulatorium nie był dokładnie sprecyzowany. W gabinecie stomatologicznym muszą być zachowane wszelkie zasady czystości po każdym pacjencie, używanie narzędzi wysterylizowanych. Przy wykonywaniu pracy powód był zabezpieczony w odzież ochroną fartuch, rękawiczki o stosowaniu, których został poinformowany na szkoleniu wstępnym na stanowisko sprzątającego. Powód nie miał obowiązków z zakresu obowiązków asystenta stomatologa, ani technika i sterylizacji narzędzi medycznych. Osadzony nie wykonywał czynności medycznych przy pacjencie, nie „truł kanałowo zębów”, dbał o czystość o porządek w przerwie między przyjęciami pacjentów przez lekarza. D. W. nigdy nie skarżył się na zakres wykonywanych czynności w gabinecie stomatologicznym. Przygotowywanie narzędzi do sterylizacji oraz wszelkie inne czynności osadzony wykonywał pod nadzorem lekarza A. J.. Wykonano szkolenie wstępne na stanowisko sprzątającego. Za przeprowadzanie badań okresowych odpowiedzialny był lekarz medycyny pracy, a za szkolenia w dziedzinie przygotowania do zawodu dział penitencjarny.

W gabinecie stomatologicznym powód pełnił funkcję sprzątającego. Były sytuacje, kiedy powód podawał niektóre rzeczy, np. podawał stomatologowi wypełnienie, które jest gotowym produktem znajdującym się w plastikowych pudełeczkach. Powód sprzątał oraz zajmował się myciem narzędzi. Narzędzia po każdym pacjencie przechodziły proces dezynfekcji. W specjalnej waniencie ze środkiem dezynfekcyjnym umieszczane były narzędzia na tackach na odpowiedni czas. Następnie narzędzia opłukiwane były pod czystą wodą, osuszane i pakowane w rękaw sterylizacyjny, a następnie wkładane do autoklawu, gdzie podlegały sterylizacji. Praca autoklawu była kontrolowana specjalnym paskiem, który wskazywał, że narzędzia są sterylne, że nie wyhodowano żadnych bakterii. Badanie autoklawu przeprowadzane było raz na miesiąc zlecane przez Sanepid. PO przeprowadzeniu badania uzyskiwano wynik końcowy: wyhodowano czy nie wyhodowano bakterii w posiewach. W spornym okresie wszystkie testy autoklawu nigdy nie wyszły pozytywne, że były wyhodowane bakterie. Praca autoklawu była zawsze prawidłowa.

Powód nie zgłaszał żadnych uwag do pracy, którą wykonywał. Wszelkie czynności wykonywał pod nadzorem stomatologa.

(dowód: zeznania świadka A. J. k.153-153 verte k.153-153 verte minuty od 00.59.50-01.13.31, zeznania świadka A. G. k. 277-278 minuty 00;16;21-00;23;00)

Powód pracował w rękawiczkach i nie miał możliwości brania brudnych narzędzi bez rękawiczek. Rękawiczek nigdy ich nie brakowało.

D. W. nie miał fizycznego kontaktu z brudnym narzędziem. Przez cały czas pracy D. W. nie zgłaszał zakłucia, skaleczenia, zadrapania, nie zgłaszał przerwania ciągłości tkanek. Powód nie miał możliwości fizycznego kontaktu z brudną strzykawką, gdyż przed wyrzuceniem igły do specjalnego pojemnika na odpady medyczne, po jej użyciu nakładana jest specjalna nakładka, a następnie strzykawka jest wrzucana do pojemnika na odpady medyczne. Taki

pojemnik ma sztywne ściany na których jest naklejka i kod odpadu. Powód nie miał również możliwości zaklucia nawet podczas wyrzucania śmieci.

Powód podczas wykonywania pracy był instruowany w jaki sposób ma co zrobić, wykonywał czynności pod ścisłym nadzorem przełożonego, żadnych czynności bez nadzoru nie wykonywał.

W czasie pobytu powód był pacjentem tamtejszego gabinetu lekarskiego- leczył się dermatologicznie. Pozostawał pod okresową kontrolą dermatologa, diagnozowano u powoda guza tarczycy. Przed biopsją powód był zaczepony w WZW typu B.

Powód przechodził badania w kierunku celiakii, nietolerancji pszenicy, nietolerancji glutenu, alergii na mleko krowie, wykonano próby wątrobowe, gastroskopie, kolonoskopię, usg jamy brzusznej, które nie wykazały nieprawidłowości. Z uwagi na zgłaszane przez powoda dolegliwości ze strony układu pokarmowego powód korzystał z diety bezglutenowej.

(dowód: zeznania P. Ł. k.153 verte-154 minuty od 00.59.50-01.13.31, zeznania P. R. k.154-155 minuty od 01.21. (...).46.30)

Dnia 19.07.2017 roku powód zgłosił się do lekarza podstawowej opieki zdrowotnej z drobnymi zmianami w okolicy prącia, ze zmianami skórnymi – pokrzywką. Powód podejrzewał kłykciny kończyste na narządach płciowych. Lekarz zalecił konsultację dermatologiczną. Dnia 26.07.2017 roku pacjent zgłosił lekarzowi podstawowej opieki zdrowotnej ryzykowny kontakt seksualny (w wywiadzie: prosił o wykonanie badań w kierunku chorób wenerycznych – (...) oraz (...), HIV. W dniu 3 sierpnia 2017 roku otrzymano wyniki badań - HIV (ujemny), HCV (ujemny), (...) (powtórzenia).

W związku z powyższym u powoda zlecono przeprowadzenie badań w kierunku chorób przenoszoną drogą płciową, które potwierdziły zakażenie wirusem żółtaczki typu B. Fakt ten został zgłoszony do sanepidu w związku z czym u powoda zebrany został wywiad lekarski, w którym wykazano wiele czynników ryzyka zakażenia żółtaczką typu B. Powód ma dużo tatuaży na ramionach, tułowiu, ryzykowne kontakty seksualne, zabieg operacyjny (2013r.), iniekcje, bójkę z osadzonym w czasie, której doszło do uszkodzenia ciągłości tkanek, do czego powód nie przyznał się podając że obrażenia powstały na skutek zawodów sportowych na sali sportowej.

(dowód: zeznania P. Ł. k.153 verte-154 minuty od 00.59.50-01.13.31)

Powód miał możliwość korzystania ze spacerów przed pracą od 6.30 lub po pracy do godz. 14.30, na prośbę skazanego istniała możliwość zorganizowania spacerów po 14.30. Powód nie zgłaszał problemów dotyczących spacerów, nie zgłaszał, że chce indywidualnie skorzystać ze spaceru lub zrezygnuje ze spaceru.

(dowód: zeznania świadka R. O. k.154 minuty od 01.13.31-01.21.06, zeznania P. R. k.154-155 minuty od 01.21. (...).46.30, zeznania P. B. k.307 verte minuty od 00.05.02-00.19.22)

Razem z powodem w jednej celi przez okres 3 lat przebywał inny osadzony P. R..

(dowód: zeznania P. R. k.154-155 minuty od 01.21. (...).46.30)

W okresie przebywania w pozwanej jednostce penitencjarnej powód otrzymywał posiłki w ramach zleconej przez lekarza diety bezglutenowej. Wartość dziennej normy wyżywienia, zawierała nie więcej niż 2500 kcal. Procentowa zawartość składników odżywczych obejmowała wartość dzienną, wynoszącą w posiłkach odpowiednio: białko 10-15%, tłuszcze poniżej 30%, węglowodany 50-65%. Określone zostało to w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 19 lutego 2016 r. w sprawie wyżywienia osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz.U. 2016 poz. 302). Posiłki przyrządzane w kuchni jednostki były zgodne z zatwierdzonym jadłospisem na dany dzień. W jadłospisie dziennym posiłki zaplanowane były w sposób zapewniający osadzonym odpowiednią ilość kalorii, prawidłową zawartość składników odżywczych i właściwą ilość warzyw.

(...) bezglutenowa charakteryzuje się całkowitą eliminacją posiłków zawierających produkty” zbożowe. Artykuły te zastępuje się przetworami ze zbóż naturalnie bezglutenowych. Produkty nabiałowe nie są zabronione w żywieniu indywidualnym. Na dietę bezglutenową powód otrzymywał dżem truskawkowy nie zawierający w swoim składzie niedozwolonych składników, zabronionych w diecie.

Powód otrzymywał trzy razy dziennie napój i posiłki o odpowiedniej wartości odżywczej, w tym co najmniej jeden posiłek gorący.

Wydawane powodowi posiłki, w tym kolacja, były prawidłowo przygotowane i zbilansowane dla przyznanej diety. Zgodnie ze wskazaniem lekarza całodzienny posiłek posiadał odpowiednią wartość kaloryczną, określoną na poziomie nie więcej niż 2300 kcal.

Jadłospis osadzonych emitowany jest codziennie za pośrednictwem sieci radiowęzła oraz wyświetlany w lokalnej telegazecie.

Wędliny i parówki stanowiące składniki posiłków są świeże. Produkty pochodzą z bieżących dostaw i podlegają kontroli zarówno przy przyjęciu do jednostki, jak i przed wydaniem do oddziałów mieszkalnych.

Posiłki powoda były odpowiednio urozmaicone. W jadłospisach uwzględniono różnorodne potrawy z mięsa wołowego, drobiowego, nie zawierały składników zabronionych w diecie powoda.

Z uwagi na brak wskazań medycznych do suplementacji witaminowej powodowi kilkakrotnie odmówiono zgody na dostarczenie leków z wolności.

(dowód: pisma k.168-200)

Powód w dniu 19 stycznia 2018 roku zrobił szpagat i podał, że stracił czucie w nogach. W tym samym dniu była mu udzielona pomoc przez (...) Szpital Wojewódzki w P. Był skonsultowany przez ortopedę i neurologa, otrzymał leki przeciwbólowe.

(dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 244)

Powód w dniu 21 stycznia 2018 roku był w (...) Szpitalu Wojewódzkim w P. , bowiem zgłaszał bóle w klatce piersiowej. Zrobiono ogromną ilość badań laboratoryjnych i kardiologicznych.

(dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 243)

Powód nic nie mówił o łamaniu przepisów BHP podczas pracy w kuchni i Ambulatorium z Izba (...).

(dowód: zeznania świadka S. K. k. 277 minuty 00;08;01-00;16;20)

Powód nic nie mówił o pracy. Spaceruje odbywają się codziennie w Areszcie Śledczym w P. Osadzony nie musi wychodzić na spacer, to jest jego prawo, ale nie obowiązek.

(dowód: zeznania świadka P. B. k. 307 minuty 00;05;02-00;11;20)

Powód wielokrotnie przebywał w różnych zakładach karnych. Powód przed osadzeniem nigdzie się nie leczył. Powód ma tatuaże. Korzystał z usług fryzjera. Powód brał udział w bójkach wielokrotnie. Powód ćwiczył z ciężarami różnego rodzaju i bolał go brzuch. Miał robione badania w pozwanej jednostce. Powód się rozciągał i z własnej winy „pajacował” i 21.01.2018 roku zawieźli go na Pogotowie.

Powód z Areszcie Śledczym w P. pracował w kuchni, w ambulatorium. Powód przed podjęciem pracy był badany przez lekarza medycyny pracy. Powód systematycznie chodził do lekarza w Areszcie Śledczym w P..

Z inicjatywy powoda toczy się wiele procesów przeciwko jednostkom penitencjarnym, Szpitalom.

(dowód: zeznania powoda k. 260 minuty 00;00;21-00;36;00, płyta k. 261, transkrypcja k. 332-353)

Sąd dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Sąd postanowił oddalić wnioski pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodów z opinii biegłych: z zakresu bhp, lekarza psychiatry, medycyny pracy, hematologii, ortopedii i urologii jako nie mających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd prawomocnym postanowieniem z dnia 21 listopada 2019 roku odrzucił pozew o zadośćuczynienie za krzywdę związaną z wykonywaniem pracy w tym za utratę zdrowia, bowiem w tym zakresie sprawa toczy się już przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb.

Poza tym powód nie wskazywał konkretnych zdarzeń umiejscowionych w czasie kiedy to rzekomo miało dojść do „niewłaściwego leczenia” i na czym polegała bezprawność pozwanego.

Sąd postanowił pominąć dowód z zeznań świadka D. D., bowiem strona powodowa – wnioskująca nie wskazała aktualnego adresu zamieszkania świadka.

Sąd zważył co następuje:

Do analizy w niniejszym postępowaniu po odrzuceniu pozwu w części pozostało roszczenie o:

1. przeproszenie pisemne przez Skarb Państwa reprezentowany przez Dyrektora Aresztu Śledczego w P. powoda przeprosinami o następującej treści : „Ja Dyrektor Aresztu Śledczego w P. przepraszam powoda D. W. za wszelkie krzywdy jakich powód doznał w czasie odbywania przez niego kary pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w P. oraz za niezgodne z prawem warunki zatrudnienia osadzonych i nie przestrzegane przepisów BHP w tejże jednostce.”;

2. zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Areszt Śledczy w P. na rzecz powoda D. W. zadośćuczynienia:

- kwoty 10.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę - za niehumanitarne traktowanie;

- kwoty 10.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę (bez sprecyzowania jaką);

3. zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Areszt Śledczy w P. na cel społeczny łącznie kwoty 36.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty liczonymi w następujący sposób:

- kwotę 15.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty od pozwanego na rzecz dowolnej fundacji walki z nowotworami;

- kwotę 15.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty od pozwanego na rzecz fundacji zajmującej się pomocą dzieciom pokrzywdzonym przemocą;

- kwotę 6.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty od pozwanego na rzecz A. W..

Podstawę prawną roszczenia w zakresie żądania przeproszenia, zapłaty odpowiedniej sumy na wskazany cel społeczny, zadośćuczynienia stanowi norma art. 23 i 24 k.c., art. 448 k.c. W takich też ramach prawnych Sąd rozpoznał powyższe żądanie.

W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011 r. (sygn. akt III CZP 25/11, OSNC 2012/2/15) podniesiono, że wynikający z art. 77 ust. 1 Konstytucji RP i z art. 417 k.c. obowiązek naprawienia szkody

wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie władzy publicznej obejmuje także szkodę niemajątkową (krzywdę) w ujęciu art. 448 k.c.

Zgodnie z przepisem art. 24 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

W świetle natomiast art. 448 k.c. w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę pieniężną za doznaną krzywdę.

Według powyższych przepisów ochrona dóbr osobistych uzależniona jest od spełnienia dwóch przesłanek: zagrożenia lub naruszenia dóbr osobistych oraz bezprawnego charakteru działania wywołującego wskazany wyżej skutek, przy żądaniu zadośćuczynienia za doznaną skutek naruszenia dóbr osobistych krzywdę, koniecznym jest przy tym wykazanie winy naruszającego.

Kwestia zagrożenia bądź naruszenia dóbr osobistych powinna być ujmowana na płaszczyźnie faktycznej i prowadzić do ustalenia, czy dane zachowanie, biorąc pod uwagę przeciętne reakcje ludzkie, mogły obiektywnie stać się podstawą do negatywnych odczuć po stronie pokrzywdzonego.

Przy ocenie, czy doszło do naruszenia dobra osobistego, decydujące znaczenie ma nie subiektywne odczucie osoby, jej indywidualne wartości uczuć i stanu psychicznego, ale to, jaką reakcję wywołuje naruszenie w społeczeństwie. Należy więc przyjmować koncepcję obiektywną naruszenia dobra osobistego w kontekście całokształtu okoliczności sprawy (por. wyr. SN z 26.10.2001 r., V CKN 195/01, L.).

Ustawodawca uzależnia udzielenie ochrony dobrom osobistym na podstawie przepisu art. 24 § 1 KC od uznania, że zachowanie prowadzące do zagrożenia (lub naruszenia) dóbr osobistych nosi znamiona bezprawności. Powszechnie przyjmuje się, że bezprawność powinna być traktowana w kategoriach obiektywnej (przedmiotowej) kwalifikacji czynu z punktu widzenia jego zgodności z ustawą i zasadami współżycia społecznego. Działaniem bezprawnym jest działanie sprzeczne z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, a bezprawność wyłącza działanie mające oparcie w przepisach prawa, zgodne z zasadami współżycia społecznego, działanie za zgodą pokrzywdzonego oraz w wykonywaniu prawa podmiotowego (por. wyr. SN z 4.6.2003 r., I CKN 480/01, L.).

Człowiek pozbawiony wolności i przebywający w zakładzie karnym podlega ścisłym rygorom przewidzianym w regulaminie, do których musi się stosować i które w bardzo znacznym zakresie ograniczają jego swobodne zachowanie się. Całkowite podporządkowanie więźnia tym rygorom nakłada na organa więzienne szczególny obowiązek ochrony życia i zdrowia więźniów przez stworzenie im warunków życia zapewniających pełne bezpieczeństwo. Codzienne życie więźnia znajduje się pod stałą kontrolą i nadzorem (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 1975 r., II CR 490/75)

Osadzenie skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności w przeludnionej celi czy w nieodpowiednich warunkach higieniczno-sanitarnych może stanowić naruszenie dóbr osobistych w postaci godności i prawa do intymności oraz uzasadniać odpowiedzialność Skarbu Państwa na podstawie art. 24 i 448 k.c.. Ciężar dowodu, że warunki w zakładzie karnym odpowiadały obowiązującym normom i nie doszło do naruszenia dóbr osobistych, spoczywa na pozwanym (art. 6 w związku z art. 24 k.c.)(por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2007 r., V CSK 431/06).

Art. 24 k.c. wprowadza co prawda domniemanie bezprawności działania naruszydciela dóbr osobistych, jednak konieczność obalenia przez pozwanego, wskazanego domniemania jest uwarunkowana uprzednim wykazaniem przez żądającego ochrony, że w ogóle doszło do

naruszenia jego dóbr osobistych. Innymi słowy, rozkład ciężaru dowodu w sprawach o naruszenie dóbr osobistych wymaga uprzedniego wykazania przez żądającego ochrony prawnej, że do ich pogwałcenia w następstwie działań pozwanego doszło, a dopiero w dalszej kolejności na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, iż to zachowanie nie było bezprawne. Zgodnie, bowiem przyjętym orzecznictwem to na powódzie ciąży obowiązek udowodnienia, że konkretne, opisane dobra osobiste zostały w ogóle naruszone lub zagrożone, że to naruszenie jest wynikiem działań pozwanego, a także wykazanie, że wnioskowany sposób ochrony jest adekwatny i właściwy do zastosowania w realiach stanu faktycznego (por. wyrok SN z 17.06.2004 r., sygn. akt V CKN 609/03). P. majątkowej dóbr osobistych zgodnie z art 24 § 1 in fine k.c., w zw. z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia okoliczności faktycznych, z których wywodzone jest roszczenie spoczywa na stronie powodowej. Jeśli więc powód wywodzi z określonych twierdzeń skutki prawne, to jest on zobowiązany je udowodnić. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, spoczywa na stronie procesu, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2000 r. sygn. akt III CZP 4/00, OSNC 2000/11/195, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2010 r. sygn. akt I BU 8/10, Lex nr 785642).

Powód jako podstawę faktyczną swoich roszczeń przedstawiał pracę w Zakładzie Karnym wykonywaną nieodpłatnie. Wskazywał na złe warunki pracy, nieprzestrzeganie zasad bhp, brak przeszkolenia itp.

Jeśli chodzi o żądanie przeproszenia to powód nie sformułował konkretnych zarzutów za które miałyby zostać przeproszone, powód też nie sformułował konkretnych dóbr osobistych, do naruszenia których miało dojść na skutek bezprawnego działania pozwanego.

Strona pozwana, na której zgodnie z art. 24 § 1 k.c. spoczywał ciężar obalenia domniemania bezprawności działania funkcjonariuszy służby więziennej, domniemanie to obaliła.

Pozwany zapewnił powodowi właściwe i nienaruszające godności warunki odbywania kary pozbawienia wolności.

Powód D. W. odbywał karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w P. od 17 stycznia 2014 roku do 28 lutego 2018 roku.

Przy badaniu wstępnym **nie wyraził zgody** na wykonanie badań w kierunku wirusa HIV oraz HCV. Powód został zapoznany z problematyką zakażenia wirusem HIV, co potwierdził podpisem w indywidualnej dokumentacji medycznej. Powód zgłosił, że posiada tatuaże, które są jednym z głównych niebezpieczeństw zagrożenia wirusem HIV. D. W. był szczepiony przeciwko żółtacze typu B dnia 21.12.2016 roku - I dawką, dnia 23.01.2016 roku - II dawką oraz dnia 26.06.2016 roku.

Powód złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na nieodpłatne zatrudnienie w przy pracach porządkowych i pomocniczych na rzecz Aresztu w P. Dyrektor Aresztu wydał pozytywną decyzję w powyższym zakresie za każdym razem kiedy powód pracował nieodpłatnie. D. W. został skierowany do pracy na podstawie przepisów kodeksu karnego wykonawczego, nie miał zawartej umowy o pracę. W przypadku pracy nieodpłatnej na podstawie skierowania jeżeli wymiar czasu pracy przekracza 90 godzin miesięcznie potrzebna jest zgoda osadzonego. Taką zgodę D. W. wyraził. W trakcie pobytu w pozwanej jednostce powód podlegał przepisom ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. - kodeks karny wykonawczy. Początkowo powód pracował w kuchni jako pomocnik wykonując wszelkie czynności pracownicze na kuchni tj.: zmywanie, przygotowywanie posiłków, obieranie, krojenie. Powód pracował w tym samym pomieszczeniu i w tych samych warunkach co kucharz. Następnie decyzją Dyrektora został wycofany z pracy w kuchni i zatrudniony w oddziale mieszkalnym, a następnie pracował w ambulatorium z izbą chorych.

W ambulatorium z izbą chorych powód pracował jako sprzątający i wydający posiłki. Do jego obowiązków należały wszelkie prace związane z zapewnieniem czystości i porządku na terenie oddziału szpitalnego i wydawania posiłków.

Powód D. W. przystępując do każdej pracy był przeszkolony w zakresie BHP i szkolenie ogólne, szkolenia stanowiskowe. Szkolenie przeprowadzał R. A. lub inna osoba nadzorująca.

Przed przyjęciem do pracy powód był badany przez lekarza medycyny pracy i dopiero wtedy skierowany do akceptacji dyrektora do pracy na dane stanowisko.

Podczas pobytu w zakładzie karnym powód wykonywał prace na terenie ambulatorium z izbą chorych gdzie znajduje się gabinet lekarski i stomatologiczny oraz kilka sal chorych. Żadne szczepienia na terenie Zakładu Karnego nie są wykonywane.

D. W. nie brał udziału w przygotowywaniu komponentów do plomb ani w żaden inny sposób nie uczestniczył w procesie leczenia. Do jego obowiązków należały wszelkie prace porządkowe: mył podłogi, kafelki, szafki, był przygotowany do tego aby dezynfekować narzędzia. Powód nie odkażał narzędzi.

Narzędzia po zabiegu są wrzucane do wanienek, w których jest roztwór dezynfekcyjny, odkażający. Odsąca się narzędzia podnosząc durszlak i one są już zdezynfekowane, osusza się je i przygotowuje do sterylizacji. D. W. nie miał kontaktu z narzędziem, które mogłoby zawierać jakieś bakterie lub wirusy. Wanienska do dezynfekcji składa się z dwóch części: z wanienski z płynem i na to nałożony jest drugi pojemnik, umożliwiający odsączanie bez dotykania narzędzi.

Wszystkie czynności powód wykonywał pod nadzorem pracowników ambulatorium, miał odzież ochronną, rękawiczki ochronne (zakładał nawet dwie pary).

Warunki pracy powoda były takie same jak zatrudnionych tam lekarza i pielęgniarki, pracowali w tych samych pomieszczeniach.

Podczas pracy w pozwany Areszcie Śledczym powód D. W. nie zgłosił nigdy żadnego ukłucia, nie miał dostępu do igieł. Igiel są jednorazowego użycia i są wyrzucane do pojemnika na odpady medyczne o grubych ściankach, które się nie przebijają.

Ze strony pana W. nie było roszczeń, zgłoszeń o charakter pracy, o jej czas.

Przed przyjęciem do pracy do ambulatorium powód został zakwalifikowany przez lekarza medycyny pracy, który wydał zgodę na jego prace w ambulatorium, po czym przygotowany został instruktaż.

W czasie pracy na kuchni powód wykonywał wszelkie czynności pomocnicze na kuchni tj. zmywanie, przygotowywanie posiłków, obieranie, krojenie. Razem z powodem pracowały jedna, dwie osoby.

Powód został przeszkolony na stanowisko dnia 4.05.2015 roku w/g szkolenia wstępnego na stanowisko sprzątającego Ambulatorium z Izbą (...) przez p. K. B.. Powód został poinformowany o wykonywanych czynnościach na danym stanowisku:

- przygotowywaniu płynów dezynfekujących pod nadzorem personelu medycznego,
- mycie i dezynfekcja narzędzi, przygotowanie narzędzi do sterylizacji,
- segregacja odpadów medycznych, śmieci,
- częstotliwość sprzątnięcia powierzchni,
- postępowanie z bielizną czystą i brudną,
- mycie i dezynfekcja celi.

W gabinecie stomatologicznym muszą być zachowane wszelkie zasady czystości po każdym pacjencie, używanie narzędzi wysterylizowanych. Przy wykonywaniu pracy powód był zabezpieczony w odzież ochroną fartuch, rękawiczki o stosowaniu, których został poinformowany na szkoleniu wstępnym na stanowisko sprzątającego. Powód nie miał obowiązków z zakresu obowiązków asystenta stomatologa, ani technika i sterylizacji narzędzi medycznych. Powód nie wykonywał czynności medycznych przy pacjencie, nie „truł kanałowo zębów”, dbał o czystość o porządek w przerwie między przyjęciami pacjentów przez lekarza. D. W. nigdy nie skarżył się na zakres wykonywanych czynności w gabinecie stomatologicznym. Przygotowywanie narzędzi do sterylizacji oraz wszelkie inne czynności osadzone wykonywał pod nadzorem lekarza A. J.. Wykonano szkolenie wstępne na stanowisko sprzątającego. Za przeprowadzanie badań okresowych odpowiedzialny był lekarz medycyny pracy, a za szkolenia w dziedzinie przygotowania do zawodu dział penitencjarny.

W gabinecie stomatologicznym powód pełnił funkcję sprzątającego. Były sytuacje, kiedy powód podawał niektóre rzeczy, np. podawał stomatologowi wypełnienie, które jest gotowym produktem znajdującym się w plastikowych pudełeczkach. Powód sprzątał oraz zajmował się myciem narzędzi. Narzędzia po każdym pacjencie przechodziły proces dezynfekcji. W specjalnej waniencie ze środkiem dezynfekcyjnym umieszczane były narzędzia na tackach na odpowiedni czas. Następnie narzędzia opłukiwane były pod czystą wodą, osuszane i pakowane w rękaw sterylizacyjny, a następnie wkładane do autoklawu, gdzie podlegały sterylizacji. Praca autoklawu była kontrolowana specjalnym paskiem, który wskazywał, że narzędzia są sterylne, że nie wyhodowano żadnych bakterii. Badanie autoklawu przeprowadzane było raz na miesiąc zlecane przez Sanepid. PO przeprowadzeniu badania uzyskiwano wynik końcowy: wyhodowano czy nie wyhodowano bakterii w posiewach. W spornym okresie wszystkie testy autoklawu nigdy nie wyszły pozytywne, że były wyhodowane bakterie. Praca autoklawu była zawsze prawidłowa.

Powód pracował w rękawiczkach i nie miał możliwości brania brudnych narzędzi bez rękawiczek. Rękawiczek nigdy ich nie brakowało.

D. W. nie miał fizycznego kontaktu z brudnym narzędziem. Przez cały czas pracy D. W. nie zgłaszał zakłucia, skaleczenia, zadrapania, nie zgłaszał przerwania ciągłości tkanek. Powód nie miał możliwości fizycznego kontaktu z brudną strzykawką, gdyż przed wyrzuceniem igły do specjalnego pojemnika na odpady medyczne, po jej użyciu nakładana jest specjalna nakładka, a następnie strzykawka jest wrzucana do pojemnika na odpady medyczne. Taki pojemnik ma sztywne ściany na których jest naklejka i kod odpadu. Powód nie miał również możliwości zakłucia nawet podczas wyrzucania śmieci.

Powód podczas wykonywania pracy był instruowany w jaki sposób ma co zrobić, wykonywał czynności pod ścisłym nadzorem przełożonego, żadnych czynności bez nadzoru nie wykonywał.

W czasie pobytu powód był pacjentem tamtejszego gabinetu lekarskiego- leczył się dermatologicznie. Pozostawał pod okresową kontrolą dermatologa, diagnozowano u powoda guza tarczycy. Przed biopsją powód był zaszczepiony w WZW typu B.

Powód przechodził badania w kierunku celiakii, nietolerancji pszenicy, nietolerancji glutenu, alergii na mleko krowie, wykonano próby wątrobowe, gastroskopie, kolonoskopię, usg jamy brzusznej, które nie wykazały nieprawidłowości. Z uwagi na zgłaszane przez powoda dolegliwości ze strony układu pokarmowego powód korzystał z diety bezglutenowej.

Dnia 19.07.2017 roku powód zgłosił się do lekarza podstawowej opieki zdrowotnej z drobnymi zmianami w okolicy prącia, ze zmianami skórными – pokrzywką. Powód podejrzewał kłykciny kończyste na narządach płciowych. Lekarz zalecił konsultację dermatologiczną. Dnia 26.07.2017 roku pacjent zgłosił lekarzowi podstawowej opieki zdrowotnej ryzykowny kontakt seksualny (w wywiadzie: prosił o wykonanie badań w kierunku chorób wenerycznych – (...) oraz (...), HIV. W dniu 3 sierpnia 2017 roku otrzymano wyniki badań - HIV (ujemny), HCV (ujemny), (...) (powtórzenia).

W związku z powyższym u powoda zlecono przeprowadzenie badań w kierunku chorób przenoszonych drogą płciową, które potwierdziły zakażenie wirusem żółtaczkowy typu B. Fakt ten został zgłoszony do sanepidu w związku z czym u

powoda zebrany został wywiad lekarski, w którym wykazano wiele czynników ryzyka zakażenia żółtaczką typu B. Powód ma dużo tatuaży na ramionach, tułowi, ryzykowne kontakty seksualne, zabieg operacyjny (2013r.), iniekcje, bójkę z osadzonym w czasie, której doszło do uszkodzenia ciągłości tkanek, do czego powód nie przyznał się podając że obrażenia powstały na skutek zawodów sportowych na sali sportowej.

Powód miał możliwość korzystania ze spacerów przed pracą od 6.30 lub po pracy do godz. 14.30, na prośbę skazanego istniała możliwość zorganizowania spacerów po 14.30. Powód nie zgłaszał problemów dotyczących spacerów, nie zgłaszał, że chce indywidualnie skorzystać ze spaceru lub rezygnuje ze spaceru.

W okresie przebywania w pozwanej jednostce penitencjarnej powód otrzymywał posiłki w ramach zleconej przez lekarza diety bezglutenowej. Wartość dziennej normy wyżywienia, zawierała nie więcej niż 2500 kcal. Procentowa zawartość składników odżywczych obejmowała wartość dzienną, wynoszącą w posiłkach odpowiednio: białko 10-15%, tłuszcze poniżej 30%, węglowodany 50-65%. Określone zostało to w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 19 lutego 2016 r. w sprawie wyżywienia osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz.U. 2016 poz. 302). Posiłki przyrządzane w kuchni jednostki były zgodne z zatwierdzonym jadłospisem na dany dzień. W jadłospisie dziennym posiłki zaplanowane były w sposób zapewniający osadzonym odpowiednią ilość kalorii, prawidłową zawartość składników odżywczych i właściwą ilość warzyw.

(...) bezglutenowa charakteryzuje się całkowitą eliminacją posiłków zawierających produkty” zbożowe. Artykuły te zastępuje się przetworami ze zbóż naturalnie bezglutenowych. Produkty nabiałowe nie są zabronione w żywieniu indywidualnym. Na dietę bezglutenową powód otrzymywał dżem truskawkowy nie zawierający w swoim składzie niedozwolonych składników, zabronionych w diecie. Powód otrzymywał trzy razy dziennie napój i posiłki o odpowiedniej wartości odżywczej, w tym co najmniej jeden posiłek gorący. Wydawane powodowi posiłki, w tym kolacja, były prawidłowo przygotowane i zbilansowane dla przyznanej diety. Zgodnie ze wskazaniem lekarza całodzienny posiłek posiadał odpowiednią wartość kaloryczną, określoną na poziomie nie więcej niż 2300 kcal. Jadłospis osadzonych emitowany jest codziennie za pośrednictwem sieci radiowęzła oraz wyświetlany w lokalnej telegazecie. Wędliny i parówki stanowiące składniki posiłków są świeże. Produkty pochodzą z bieżących dostaw i podlegają kontroli zarówno przy przyjęciu do jednostki, jak i przed wydaniem do oddziałów mieszkalnych. Posiłki powoda były odpowiednio urozmaicone. W jadłospisach uwzględniono różnorodne potrawy z mięsa wołowego, drobiowego, nie zawierały składników zabronionych w diecie powoda. Z uwagi na brak wskazań medycznych do suplementacji witaminowej powodowi kilkakrotnie odmówiono zgody na dostarczenie leków z wolności.

Powód wskazuje ogólnie, że był niewłaściwie leczony bez konkretnych zarzutów, nie wskazuje jakie badanie, czy brak badania czy coś jeszcze innego było niewłaściwe, kiedy konkretnie taki fakt miałby nastąpić. Muszą być wskazane konkretne umiejscowione w miejscu i czasie zaniedbania, a tutaj takich powód nie wskazuje.

Z zebranego materiału dowodowego wynika więc, że z całą pewnością były przestrzegane przez powoda warunki pracy, zasady bhp, zasady prawidłowego odżywiania powoda, robienia powodowi badań (żaden człowiek na wolności nie ma tylu badań zleconych i przeprowadzonych w ramach NFZ). Można stwierdzić, że powód był nawet lepiej traktowany jako pacjent niż zwykli obywatele nie pozbawieni wolności.

Mając na uwadze powyższe fakty, nie sposób postawić pozwanej jednostce zarzutu działania niezgodnego z prawem. Powód miał profesjonalną, pełną opiekę medyczną. Należy podkreślić, iż powód w żadnym zakresie nie wykazał w toku niniejszego postępowania szkody jakiej miał doznać. Domniemanie obejmuje bezprawność działania funkcjonariuszy, a istnienie szkody niemajątkowej - krzywdy i związek przyczynowy pomiędzy szkodą a bezprawnym działaniem funkcjonariuszy na obowiązek udowodnić powód. Powód, poza gołosłownymi twierdzeniami powoda w pozwie nie przedstawił żadnych dowodów, na poparcie swoich twierdzeń.

Zakład karny nie ma obowiązku zapewnienia osadzonym warunków na przeciętnym poziomie społeczeństwa. Nawet złe warunki bytowe nie stanowią automatycznie naruszenia godności lub czci więźnia (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 marca 2015 r. I ACa 30/15).

Wskazać należy, iż osadzeni mają znacznie lepszy i szybszy dostęp do państwowej służby zdrowia, do specjalistów, do diagnostyki, do leczenia niż obywatele, którzy nie naruszają norm prawnych.

Niedogodności, na jakie wskazywał w pozwie powód (nieudowodnione w toku procesu), nie przekraczały granic humanitaryzmu czy też godności osobistej człowieka.

Brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa zarówno co do przeproszenia jak i zadośćuczynienia.

Pismem z dnia 22 stycznia 2019 roku (k. 127-128) pełnomocnik powoda cofnął powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 6.000 zł na rzecz A. W. z ustawowymi odsetkami liczonymi od daty wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, bez zrzeczenia się roszczenia, wnosząc o umorzenie postępowania w tym zakresie i nieobciążanie powoda kosztami częściowo umorzonego postępowania.

Pełnomocnik pozwanego nie wyraził zgody na cofnięcie powództwa w powyższym zakresie (stanowisko wyrażone na rozprawie w dniu 12 marca 2019 roku k. 151), dlatego również w tym zakresie Sąd oddalił powództwo.

Mając powyższe ustalenia i rozważania na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 102 k.p.c., mając na uwadze przede wszystkim względy natury podmiotowej związane z sytuacją finansową i życiową powoda i obciążył powoda częściowo kosztami na rzecz pozwanego w kwocie 540zł (10%). Zgodzić się należy z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 26 listopada 2003 roku (I PK 585/02, nie publ.), że prawo do sądu nie oznacza przyzwolenia na konstruowanie wszelkich możliwych roszczeń i woluntarystyczne określanie ich wysokości, gdyż strona winna mieć świadomość tak formułowanych roszczeń, także w zakresie kosztów postępowania. Jednakże w sprawie niniejszej opisane wyżej względy podmiotowe związane przede wszystkim z sytuacją życiową i finansową powoda, będącego osobą pozbawioną wolności w momencie wnoszenia pozwu, bez dochodów i majątku, miały decydujące znaczenie przy rozstrzygnięciu o kosztach procesu i przesądziły o obciążeniu powoda jedynie kosztami w 10% i nieobciążaniu nimi powoda w pozostałym zakresie.

Podkreślić należy, że z inicjatywy powoda toczy się wiele procesów przeciwko jednostkom penitencjarnym, w których przebywał, co generuje olbrzymie koszty ponoszone przez podatników. Powód powinien mieć świadomość konieczności ponoszenia kosztów procesu w chwili przegrania sprawy, a nie będzie jej miał dopóki nie będzie musiał przynajmniej niewielkiej części tych kosztów zapłacić.

Zgodnie z treścią art. 83 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113.

Natomiast w myśl art. 113 ustęp 1 w/w ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W myśl art. 113 ustęp 4 w/w ustawy w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od przewidzianego w ust. 2 i 3 obciążenia kosztami i na podstawie tego przepisu mając na uwadze trudną sytuację rodzinną powoda i szczególny charakter dochodzonego roszczenia Sąd nie obciążył powoda kosztami procesu jak w punkcie 3 wyroku.

W punkcie 2 wyroku Sąd przyznał pełnomocnikowi powoda z urzędu radcy prawnemu M. Ż. wynagrodzenie w kwocie 4870,80zł na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 507, z późn. zm.) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi R. K. z urzędu i nakazał wypłacenie tej kwoty ze środków Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim.